

Qui no coneix... Josep Trapé, el farmacèutic impertorbable

PEL SENYOR RAMON

Il·lustració: Maria Picassó

L'heu vist segur, ni que sigui passant per la farmàcia, a comprar tot just unes "juanoles". És en Josep Trapé i Pujol. Fill del 1955, ja fa 38 anys que és rere el taulell d'un establiment centenari, amb accessos pel capdamunt dels Drets i, també, a redós del portal de Sobrerroca. Entreu per on més us plagui, que el trobareu allà mateix, amb bata blanca. Home de paraula adusta, notareu però que gasta un esguard profund, escrutador, d'aquells a qui res se'ls escapa. Tant, que fins i tot us sembla que ja sap què li aneu a demanar. I ell, discret i sense moure una cella, us abasta aquella crema o les pastilles, l'esparadrap o uns preservatius potser. Pura professionalitat adquirida des de la infantesa, quan ajudava el seu pare, al mateix establiment, i s'escapava d'un bot a cal doctor Andreu, majorista de farmàcia, a buscar el remei que el client sol·licitava. I bo, d'aquells aires en vingué la primera inclinació: es dedicaria a l'especialitat de microbiologia. Però el desig se li va tòrcer, i la mort prematura del pare el lligà a l'establiment: es llicencià per governar una farmàcia. Dels altres tres germans que el seguien, també el Jaume emprengué el mateix camí -i avui és bioquímic, a Althaia-, mentre que el Nasi i el Pere van perseguir d'altres fites. Ell doncs, assumint el fat i la planeta, es va quedar a la farmàcia, i els primers anys, tot sol, de tot es feia el

càrrec, des de netejar els vidres fins a les guàrdies nocturnes o festives. Després vingueren els dependents i guanyà llibertat, que fins es comprometé amb el col·legi de farmacèutics manresà, i en va ser el delegat quatre anys, o bé a l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears, delegació del Bages. Aquest és en Josep Trapé, que amb posat de sentinella observa el tràfic que enfila Sobrerroca, i beneeix el seu públic modest, de proximitat, que sovint s'acosta des del CAP del Barri Antic, i compta que en pocs anys es podrà jubilar. Aleshores voldria desplegar la seva passió viatgera que ja l'ha portat arreu d'Europa amb la seva colla d'amics sardanistes que encara és Manresa Dansa, o al costat de la Maria Antònia, amb qui ja ha resseguit mig món. Amb un darrer detall, incorporat de fa deu anys: l'home practica el golf! Parleu-li del golf i veureu com se li il·lumina la cara, fins a saltar el taulell i mostrar-vos un "swing" es-pec-ta-cu-lar. I és així, que entre pastilles i pilotes, recorda tots els canvis que ha viscut i, desplegant tot el braç, us assenyala el tancament de totes les botigues que l'envolten, des de la dels electrodomèstics del Joc de la Pilota, fins a la camiseria, el bar Rio, la peixateria i també, darrerament, el supermercat. I mentre espera que la imminent reforma dels Drets recuperi aquell entorn, ell resisteix i se sent modestament útil, talment el primer sanitari que molta gent del barri té a l'abast. I ell, respectuós i un posat impertorbable, aconsegueix la tasca amb escreix.